

מסכת טהרות

פרק ז משנה ז

אֵשֶׁת חֵבֶר שֶׁהִנִּיחָה לְאִשָּׁת עִם הָאָרֶץ טוֹחֶנֶת בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ,
פְּסָקָה הֵרְחִים, הַבֵּית טָמֵא. לֹא פְסָקָה הֵרְחִים, אֵין טָמֵא אֶלָּא
עַד מְקוֹם שֶׁהִיא יְכוּלָה לִפְשֹׁט אֶת יָדָהּ וְלָגֹעַ. הָיוּ עֲשֵׂתִים, בֵּין
כָּף וּבֵין כָּף, הַבֵּית טָמֵא, שְׁאַחַת טוֹחֶנֶת וְאַחַת מְשַׁמְשֶׁת, דְּבָרֵי
רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין טָמֵא אֶלָּא עַד מְקוֹם שֶׁהִן
יְכוּלִין לִפְשֹׁט אֶת יָדָן וְלָגֹעַ: